

BÁCSKA.

MEGYEI KÖZÉRDEKŰ POLITIKAI KÖZLÖNY.

ELŐFIZETESI ÁR:
 Egész évre . . . 12 kor. Negyedévre . . . 3 kor.
 Félévre . . . . 6 kor. Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:
BITTERMANN SÁNDOR.

Kiadótulajdonos:
BITTERMANN NÁNDOR.

Hirdetéseket és nyiltéri közleményeket
 a kiadóhivatal vesz fel és azok előre fizetendők.
MEGJELEN MINDEN KEDDEN ÉS PENTEKEN.

A szerb nemzetiség.*)

A magyarországi szerbség más típus, mint akár a német, akár a román, akár a tót. Külön típus annyiban, amennyiben szereplési köre, céljai mások voltak s részben mások ma is, mint a többi nemzetiségi érdekcentrumoknak. Megállapítandó mindenekelőtt, hogy Magyarországra való elhelyezkedésük s így az országgal való tömeges bevándorlásuk, tehát hazánkban való elhelyezkedésük s így az országgal való jogi és tényleges összekapcsolódásuk a XVII. század második felében kezdődik.

Jelen munka keretében tehát a szerbség attól az időtől kezdve érdekel bennünket, amikor ez a faj I. Lipót uralkodása alatt, 1690-ben, Csernovits Arzen ipeki patriarcha vezetése mellett — mintegy 37,000—40,000 család — átlépi a Dunát és a Szávát és a szerbek magyar földön keresnek menedéket, oltalmat és védelmet.

Ami összeköttetése a magyarság-

*) Dr. Baloghy Ernő „A nemzeti kultúra és a nemzetiségek” című művéből.

nak ezen időpont előtt a szerbekkel volt, az a szomszédi viszonyról fogva előbb, hogy úgy mondjam, nemzetközi vonatkozású, majd a szerb császárság bukása után, fegyvertársi jellegű. Az Európa déli vidékeire lakó szlávok északról vándoroltak le Thráciába és Macedóniába s egyáltalában a Balkán-félszigetre. Ez a vándorlás még a VII-ik században is tartott. A szerbek és horvátok elhagyva a keleti Kárpátokat és Vörös Oroszországot, birtokba vették azokat a vidékeket, ahol ma is tömören laknak. A horvát vér volt az általános, — de a szerbeknek már a bevándorlás után külön uraik, vezérek voltak. A szerbek és horvátok elhelyezkedése a Balkán-félszigeten a VII. században történt, még pedig olyképp, hogy a horvátok Dalmáciában, Bosznia keleti szélein és a mai Horvátország egy részén telepedtek le, — míg a szerbek a Száva és a Dnna, a Morava és az Izar, valamint Novi-Bazár, továbbá a Skadar, Boljana, Cettina, Vrbas és a Bosna között elterülő vidéken laktak. Cyrill és Method az

európai szlávást a keresztény vallásra térítették és a görög szent könyveket óbolgár-szláv nyelvre fordították. Ez a vallási mozgalom kiterjedt a szerbekre is. Új szomszédságot jelentett a magyar honfoglalás a IX. század vége felé.

Amint tudjuk, Szent László elfoglalta Horvát-Szlavonországot és ezt a két országot Magyarországhoz csatolta; Kálmán király pedig ura lett Dalmáciának, — a szerbek pedig önálló nemzeti életműködést kezdtek. A magyar uralom a déli szlávokat s a szomszédos szerbeket nem terhelte, jó szomszédi viszony keletkezett és közöttük való harcokról a történelem említést sem tesz. A magyarok nem háborgatták őket, sőt szoros egyetértésben éltek egymás mellett és megtörtént az is, hogy Vak Béla magyar király szláv fejedelmi sarjat vett feleségül, — Helénét. Ez a barátság még szorosabbá vált, amikor a szerbek részt vettek a magyarokkal a tatárok s később a törökök elleni küzdelmekben.

A török megjelenése az európai

A „BÁCSKA” TÁRCÁJA.

Árpacukorka.

— Életkép. —

A hivatalos rendőri jelentés rideg betűi csak ennyit mondtak: B a j a c z Milán 60 évesnek látszó ember kedden éjjel kocsijával az ó-becsei révhez vivő rámpáról lefordult, nyakát törte és itt holtan talált rá a körutját végző gátör. Egyik zsebében lelt irományából megállapítható volt, hogy verbászi illetőségű, másik zsebében néhány aprópénzt és egy papirosba csavart árpacukrot találtak . . .

Az öreg Milán fuvaros sietve szerszámozza föl lovait. Tipegő, szapora lépései mutatják, hogy sietős a dolga, de jó kedvvel teszi, mert ez a kis kereset éppen jókor jön, hogy egy kis karácsonyi költségre jusson. Egy teher olajpogácsát visz el Nagybecskerekre, amit a sarki kereskedő bizott rá. Jó nagy ut ez ugyan, de már nem egyszer tette meg.

Mindjárt készen van, még csak a subát veti föl, mert e nélkül ne keljen utra a fu-

varos még nyárközépen sem; no meg a tarisznyába is kell valami, ezért megy be a szobába.

Az utra kész öregot kis unokája, a piros képű, csacska Milica kíséri ki és amint észreveszi, hogy az öregapó kocsira ül, pityeregve kéri őt:

— Deda, édes, vigyen el engem is a kocsin.

— Nem, kis aranyom, mert messzire megyek, nem jöhetsz velem, — csittitja az öreg.

De nem nyugszik a kis leány és sirva könyörög az öregapónak, aki megcirógatta kedvencét és a kocsiról egyre biztatja még édes szóval.

— Ne sirj virágom, a deda itthon lesz nemsokára és hoz neked a messzi városból piros cukrot, édeset. Reggel még az ágyban lesz, mikor én odaviszem a jó cukrot.

Majd a lovak közé esörtet az öreg s csak a kapuból hallja kis unokája zokogását és panaszsóvat:

— Nem jön vissza a deda . . . nem hoz cukrot nekem . . .

Az öreg Milán fuvaros a kereskedőnél

megrakott kocsijával utra kelt, elvitte az árut rendeltetési helyére s mikor úgy becsüllettel elvégezte dolgát, míg lovai — a jámbor két állat — esznek, addig ő körülnéz a város utcáján, ahol úgy zsi bong a nép, úgy siet mindenki és annyi a látnivaló a kereskedések kirakataiban.

Az egyik szögleten egy cukorárusra bukkan. Ez kell neki! Szóba áll az „álvés”-sal, hogy megtegye bevásárlását, mert a Milica várja otthon az ígért teljesítést. Kiválasztja a legszebb árpa-cukrot. Van itt választék, nem úgy mint a falusi álvés vásári portól, piszoktól szemetes tálcáján. Élénk, piros a kiválasztott cukor színe és ezüstös csikok húzódnak végig kigyó alakban, ami csillogóan játszik a napfényben. Azt veszi meg, amelyik legélénkebben csillog és gondosan begöngyölve papirosba, úgy teszi abba a zsebébe, ahol pénzt, pipáját, kedves kincseit őrizi.

Most már nyugodtan indul utra hazafelé, még a pohár sört is elengedi, pedig ugyan élénken vannak bent a fogadóban. De neki sietős a dolga, mert még ma, ha éjjel is, de otthon akar lenni.

történelem szinpadán a szerb nemzetre még nagyobb veszedelmet jelentett, mint a magyarra. A szerb állam, a szerb császárság elpusztult. A magyar királyok a szerb segítséget azzal viszonzták, hogy több szerb vezérnek magyar nemességet, sőt birtokokat is adományoztak. Ami surlódás magyar és szerb között volt, azt a vallás különbözősége okozta. A szerbek szívesen ragaszkodtak a g.-kel. valláshoz, — a római pápák meg mindenáron azt akarták, hogy a szerbek ismerjék el a pápai hatalmat. A gör.-kel. vallású szerbek és a r. kath. magyarok közötti vallási küzdelmek azonban komolyabb harcokra nem vezettek. A nemzetközi érintkezés tehát kifogástalan volt.

Hatalmassá lett a magyar és szépen fejlődött a szerb birodalom. A török fellépés és hódítás megváltoztatta a helyzetet. A XV. században, amikor a szerbekre és a szerb birodalomra nézve a török veszedelem imminenssé vált, a nemzetközi viszony magyar és szerb között a pártfogó és pártfogolt viszonyává kezd átalakulni s Szerbia szorosabban kapcsolódik Magyarországhoz, elismervén ennek fenhatóságát és átadván ennek erőit, hogy a küzdelem a közös ellenség ellen annál hatékonyabban felvehető legyen. Majd Szerbiának a török által történt meghódítása után megkezdődik a szerb népelem mozgása Magyarország felé.

Ismét változik a viszony s Magyarország déli része, déli határa az odátóduló szerb elemmel katonai védővonallá, majd a mohácsi vész után a XVI. században katonai határőrvidékké kezd átalakulni. A katonai határőrvi-

dék szerves kialakulásának, ahol minden polgár egyuttal katona, csirái itt kezdődnek, támaszt találva a hazájából kiűzött szerb elemben. A szerbek még mindig nem lépik át tömegesen a határt s a viszony magyar és szerb között csak még szorosabb fegyvertartási képet mutat. A török rabszolgaság elől menekül a szerbség Magyarországra: a Szerémségbe, Bácskába, Bánátba, Temesbe, a Csepel-szigetre, a Duna jobb partjára, Szentendre vidékére és a dunántúli rézszekre, Baranyába, sőt utóbb elhelyezkedik Kecskeméten, Cegléden, Budán, Esztergomban is s habár ez az emigráció a XV., XVI. században és a XVII. század elején nagyobb arányú is, még mindig csak szórványosnak mondható. Mikor a török Magyarországra is bevonul, a fegyvertartási kapocs még az eddiginél is szorosabbra fűződik. A közös cél: kiűzni a törököt Magyarországból és visszaszerezni a szerbek részére az ő elpusztult országukat.

(Folytatjuk)

H i r e k .

Tiszti kinevezés. Öfelsége a király Hermez Ferenc, Bácsmezei Agrár banktisztviselőt es. és kir. tartalékos hadnagygyá nevezte ki.

Kirendelés. Az igazságügyminiszter Kaló Imre komáromi kir. törvényszéki betétszerkesztő bírót a palánkai kir. járásbírósg mint telegkönyvi hatóságához rendelte ki.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter dr. Aczél Imre szabadkai kir. ügyészségi alügyészt a budapesti kir. ügyészséghez helyezte.

Jegyzőválasztás. Az elhalálozás folytán megüresedett esonoplyai jegyzői állást a múlt kedden töltötték be. Jegyzővé Patacsics Dániel eddigi helyettes jegyzőt, helyébe pedig aljegyzővé Rózsa Dezsőt választották meg egyhangulag.

Az unalmas, hosszú uton eszébe jut ismét az ő kis kedvence. Vajjon meg van-e az ajándék épen? Kiveszi, gyöngéd figyelemmel gyönyörködik benne és lelke szinte messzeszáll előre, oda, abba a szegényes házba, ahol az ő meleg otthona van és benne az ő csacsogó, kis unokája, hízkelő kis macskája, a ház csicseregő madara.

— Amint beérek az udvarba, az lesz az első dolgom, — így mormol az öreg — hogy beviszem a cukrot neki. A Fakó, meg a vén Cézár türelemmel lesznek a koci elött, még arra a kis időre. A kis angyal még aludni fog. Oda teszem lassan kezébe ezt a szép piros, csillogó árpacukrot. Álmában mosolyogni fog az a gömbölyű, pofók képe, mert bizonyosan megérzi a kis lélek, hogy a jó öregapó van közelében.

Mily öröme lesz, ha kinyitja nevető szemét és kövér kezében látja a városi, finom nyálánságot. Hogyan tapsikol és miként fogja kérdezni:

— Hol a deda, hol a jó öregapó? Ugy-e ő hozta ezt a szép cukrot? Ugy-e a városból való ez, mert nagyon fényes? Nem eszem

meg, hanem megmutatom a szomszédék Darinkájának. Neki nincs ilyenje, tudom.

És ha bemegyek később, nyakamba ugrik a kis mokus és úgy össze-vissza csokolja torzonborz szakállas arcomat . . .

A csipős szélben egypár hideg köncsepp fut végig az öreg fuvaros arcán, amire fölébred álmadozásából és mosolyog önmagán: — Ne te ne! vén bagó, még talán sirni is fogsz. Hiszen ráérsz, ha otthon leszesz . . .

A decemberi árny gyorsan terjeszti szárnyait. Nem lehet több öt óránál és már sötét van. De már látszik a révészek csárdája. Csak a Tizán átkeljen, azután már akár szembehunyva is tudja az utat hazáig.

Mind erősebb köd ereszkedik. A révészek is kedvetlenül, de még egy utolsó utra fölhúzzák a komp köteleit és közben biztatgatják az öreg dedát, hogy jó lesz, ha meghál odaát a csárdában, mert sötét, ködös az éj, eltéved az uton.

— Hej sok éjjelen jartam én ezt az utat, — büszkélkedett az öreg — tudom én a járást, meg itt az én Cézárom. És megveregeti, megsimogatja a mellette bóbiskoló

Tréfás üdvözlés. Popp György miniszteri tanácsos, p. ü. igazgatót, miniszteri tanácsossá történt kinevezése alkalmából ismerősök, jóbarátok, nagy és kis urak sereggestől üdvözölték az ország minden részéből. Igazgatóságának régi székhelyéről, Nyiregyházáról egyik komája komoly gratulációját még a következő cigányos nyelvű rigmussal is megtette:

Üdvözlés

a méltóságos komához.

Méltóságos uram, minister-tanácsos,
Akivel komázni most már nem tanácsos:
Csókolom a kezsit, csókolom a lábát,
Hadd mondjam el én is lelkem kívánságát!

Sivem alatt egy fő-óhajtást viselek:
Sohse dideregen s ne bántás a — selek;
Igazsi boldogság ragyogjon orcsáján,
Tista zsír csepegjen kétoldalt a sáján!

Öt-hat malacs mindig legyen azs óljában,
Hogy ne viselje a hivatalt hiában;
Bankónak, aranynak öregjét seresse,
Feleslegét pedig adja interesre.

Abban a sépséges, de csak rács Zsomborban
Nyakig úskálgasson tejfelben meg borban;
S ha úgy kívánja a méltóságos assony,
Hébe-hóba Pestre is ellátogasson!

Ugy-e hogy megmondtam én azst már előre,
Hogy idővel még nagy ember les belőle.
Mutatta a képe, mutatta a marka,
Hogy a jövendője fényes les, meg tarka!

Hol van, aki ilyen nagy urat nem tistel,
Kinek semébül is látsik a — minister!
Jaj, ha elgondolom: ha jut ily magasra:
Hercegsége előtt hogy vágódunk hasra!

Nem fog parolázni egyhamar mivélünk,
Azst se fogja tudni: halunk-e vagy élünk?
És ha súp nótát hall, nem jut majd esébe:
Mit csinál a csigány, meg a felesége?!

Süret vagy disnótor hiába les nálunk,
Magas semélyére hiába is várunk,
Rigmust is a rajkó hiába próbálgat:
Befellegzett immár a segény komának!

Hanem azsért mégis húzsd a nótát, vajda!
Komám s komámassony sohse jussor bajba!
Friss jó egésséggel, finom pecsenyével
Áldja meg azs Isten mind a két kezsével!!

Jóssi csigány.

vén lovat, az ő hűséges munkapárját, kenyérekeresőjét.

— Otthon kell lennem — toldja az öreg — ha előbb nem, de reggelre.

Hiába csalogatják a pálinka-éhes révészek az öregot, az elkerüli a hívogató csárdát és csakhamar eltűnik a hatalmas tiszai töltés peremén az éj sötétjébe.

A ködös, vak éjbe nem látja még a lovai fejét sem az öreg, hát csak rábizza azoknak ösztönére, hogy vigyék a kocsit. — Így történt azután, hogy a töltésről levívó rámpánál a mély árokknak vitték a lovak a nehéz kocsit, amely felfordulva, maga alá borította az öreg fuvarost.

A töltést járó gátórt kutyaínak gyanus vonítása tette figyelmezzé a szerencsétlenségre, de már nem volt segítség, az öreg szerb megvolt halva.

A kis, eleven szemü Milica reggelre szomoruan ébredt föl és egyre azt hajtogatta duzzogva:

— Ugy-e mondtam, hogy nem hoz cukrot a deda! . . . **Fárbás József.**

Eljegyzés. Lánckor Antal vármegyei tiszteletbeli főjegyző eljegyezte Fejes Erzsébet urasszonyt Bajáról.

Kinevezés. A földmívelésügyi miniszter Deák Sándort m. kir. állatorvos gyakornokká kinevezte és szolgálattételre a vármegyei törvényhatósági m. kir. állatorvos mellé osztotta be.

Az állandó választmány alelnökei. A vármegyei állandó választmány tegnap megtartott ülésén alelnökké egyhangulag Schmausz Endre és ifj. Tóth József megyebizottsági tagokat választotta meg, akik tisztségükönél fogva egyszersmind a számonkérőszék tagjai is.

Halálozás. Linczinger Gyula kir. alügyész f. hó 12-én hosszas szenvedés után elhunyt. Halála vesztesége az ügyészi kar-nak, melynek kiváló tudásával, példás lelkiismeretességével és ritka humanizmusával disze volt; vesztesége a társadalomnak, melynek minden jóra, szépre irányuló mozgalmából mindenha kivette a részét; de legnagyobb vesztesége a családnak, mely a szerető férjet és apát siratja benne. Fiatal munkás életének ellobbanása általános mély részvétet kelt mindenfelé. Temetése ma d. e. lesz az Erzsébet-téri gyászszobából. A család a következő gyászjelentést adta ki: Özvegy Linczinger Gyuláné szül. Chorus Margit úgy a maga, valamint gyermekei és rokonai nevében fájdalommal jelenti, hogy férje, Linczinger Gyula kir. alügyész folyó hó 12-én délután 4 órakor életének 37-ik évében hosszas szenvedés után meghalt. Felejthetetlen drága halottunk hült teteme folyó évi január hó 14-én délelőtt 11 órakor fog a gyászszobában (Erzsébet-tér 11. sz. a.) a római katolikus egyház szertartásai szerint beszenteltetni és a Rókus temetői sírkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmise-áldozat folyó évi január hó 15-én délelőtt 9 órakor fog a római katolikus plébániatemplomban az Urnak bemutatni. Zombor, 1908. évi január hó 13-án. Legyen nyugalma csendes! Emléke áldott! Margitka, Erzsike, Gyula és Ilonka, gyermekei. Özvegy Linczinger Edéné szül. Keszthely Izabella, édes anyja. Id. Chorus Gyula após. Ifj. Chorus Gyula sógora. Chorus Irén és Chorus Mariska, sógornői. Linczinger Margit, Linczinger Ilona férj. Onody Sándorné és gyermekei. Linczinger Sándor és neje Nikodédon Irén és gyermekei, testvérek, illetve sógor és sógornői.

A tisztikar a következő gyászjelentést adta ki: A zombori kir. ügyészség tisztikara mély részvételt jelent, hogy szeretett hivatalársuk Linczinger Gyula kir. alügyész hosszas szenvedés után folyó évi január hó 12-én elhunyt. Temetése folyó évi január hó 14-én délelőtt 11 órakor Zomborban az Erzsébet-téri gyászszobából leend. Zombor, 1908. évi január hó 13-án. Béke lengjen hamvai felett!

A szegedi egyetemért. Mint ismeretes, Szeged városa és az érdekelt törvényhatóságok nagy küldöttség útján fogják kérni a kormányt, hogy Szegeden egyetemet létesítsen. A kormány tagjai értesítették Szeged város hatóságát, hogy január 18-án fogadják a küldöttséget. Szeged város akcióját tizenegy városi és vármegyei törvényhatóság tette magáévá, köztük a zombori, újvidéki, szabadkai, bajai és bácsmezei is s ezek mindannyian képviseltetni fogják magukat a küldöttségben, amelyhez az érdekelt vidék országgyűlési képviselői is csatlakoznak.

Jótekonycélu színelőadás. Mint értesülünk a zombori könyvnyomdászok jövő hó 15-én a városi színházban táncal egybekötött jótekonycélu színelőadást rendeznek. A multság tiszta jövedelmét a nyomdász szanatórium alap gyarapítására fogják fordítani. Reméljük, hogy jótekonyszívű közönségünk méltányolni fogja nemes törekvésüket és ez alkalommal zsefolással megtölti a színházat.

Lelkészwálasztás. Az újsziváci ev. ref. hitközség néhai Tiefenthaler Fülöp lelkes helyére Hetteszheim Henrik torzsai lelkeszt választotta meg egyhangulag.

Az Olvasókör házi estélye. A helybeli magyar Olvasókör mult szombaton vidám házi estélyt rendezett, melyen a tagok és családjuk tagjai szép számmal vettek részt. Vacsora után Sipos Ferkó zenekara ráhuzta a talp alá valót s a mindkét nem-beli fiatalság jó kedvvel ropta reggelig.

Vasárnapi korcsmaszünet. Máramarosmegye legutóbbi közgyűlésén elhatározta, hogy a korcsmák és pálinkamérések szombat estétől hétfő reggelig zárva tartandók. — Megint egygyel több törvényhatóság van tehát, mely ezen országserfe megindult népmentő mozgalomhoz csatlakozott. Vajjon mikor fog a mi törvényhatóságunk már egyszer felriadni szunyadó álmából s a társadalomra nézve általában ily üdvös lépésre magát rászánni? Vagy tán nálunk erre nincs szükség?

Szerb püspökök a miniszterelnöknél. Brankovics György szerb patriárka halála óta a karlócai patriarchátus tudvalevőleg üresen áll. Ez a körülmény a szerb egyházi kormányzatnak fölötte sok gondot okoz s ezért Nikolics Miron pakraci és Bogdanovics szentendre püspökök a képviselőházban felkeresték Wekerle Sándor dr. miniszterelnököt, akit megkértek, hogy a kormány adminisztrátorral gondoskodjék, aki az új patriárka megválasztásáig az egyházi kormányzatot a kezébe vegye. A miniszterelnök megígérte, hogy lehetőleg rövid idő alatt intézkedni fog a kérelem tárgyában.

Farsangi dalestély. A zombori iparos dalárda jövő hó 8-án a városi színházban nagyszabású dalestélyt rendez. A dalestélyt tánc követi az Elefánt szálló termében. A próbák már nagyban folynak s hisszük, hogy a dalárdának ezen mulatsága a farsangi multságok egyik legsikerültebbje lesz. A műsort lapunk egyik legközelebbi számában hozzuk.

A rendőrség figyelmébe. Az aszfaltjárók sok helyütt olyan piszkosak, hogy nemcsak esztétikai érzésünket bántják, hanem lábunk épségét is komolyan veszélyeztetik. Ha a háztulajdonos urak nem törődnek a maguk egészségével, a nagy közönséget rendőrségünk oltalmába ajánljuk.

Közgyűlés. A zombori katolikus legényegyesület folyó hó 19-én délután 3 órakor az egyesület helyiségében (Koczik-ház) tartja III. rendes közgyűlését, melyre az egyesület alapító-, pártoló- és rendes tagjai ezuton is meghívattak. A közgyűlés tárgyai: 1. Elnöki megnyitó. 2. Jegyzői jelentés. 3. Könyvtárak évi jelentése. 4. Pénztárak jelentése. 5. Számvizsgálók jelentése. 6. 1908. évi költségvetés megállapítása. 7. A világi elnök, világi másodelnök, a két dékán, a választmány és számvizsgálók megválasztása. 8. Jegyzőkönyv hitelesítésére két tag kiküldése. 9. Esetleges indítványok.

Fölmentett gyilkos. Szenzációs, fölmentő ítéletet hozott pénteken a kuria. Mult évi április havában Lukács József bács-szenttamási földmives megfojtotta a feleségét, mert hűtlenségéről meggyőződést szerzett magának. Hogy tettét föl ne fődözzék, azt a mesét találta ki, hogy neje a kocsiról lebukott s szörnyethalt. Az asszonyt el is temették, de később suttogni kezdtek, hogy Lukácsné nem halt meg természetes halállal. A hír a rndőrség fülébe került s jelentésére Szabó Imre újvidéki vizsgálóbíró elrendelte a hulla exshumálását és felboncolását. Lukács ekkor már beismerte tettét s megtörve előadta, hogy feleségét hűtlenségen kapta rajta s dühében megfojtotta. Az újvidéki esküdthírség bünösnek mondotta ki Lukács Józsefet a feleségen elkövetett szándékos emberölés büntetésben s ezért nyolc évi fegyházra ítélte. A kuria pénteken tárgyalta az ügyet. A vádlott védője szenzációs fölfedezésről tett jelentést. Igazolta ugyanis, hogy az esküdtek közül csupán csak heten mondották ki bünösnek és ötten nemmel szavaztak. A kuria ez alapon megsemmisítette az ítéletet s a vádlottat teljesen fölmentette, mert a törvény szerint az elítéléshez hétnél több esküdthíró marasztaló szavazata szükséges.

Felfüggesztett tanító. A kultuszminiszter Vass Ignác csantavéri állami tanítót, több szabálytalansága miatt állásából felfüggesztette és ellene a fegyelmi vizsgálatot elrendelte.

Tánciskola. Carbone János, a m. kir. opera ny. szólótáncosa a főgimnázium igazgatósága engedélyével a növendékek részére zártkörű tánciskolát nyit. Leányok a tanfolyamon szintén résztvehetnek. Ha 25 pár jelentkezik, január 20-án kezdetét veszi a tanfolyam. Kezdők részére 20, haladóknek 12 korona.

Nem eszi meg a farkas a telet. A feltűnő enyhe időjárással beköszöntött télről sokan már azt hitték, hogy egész lefolyásban olyan marad és meg fogja kimélni a szegény ember tüzelő anyagát is ime, egyszerre, ugyszólván minden átmenet nélkül, egész váratlanul olyan kemény hidegre változott az idő, hogy esontkeményre fagyasztotta meg a föld kérgét. A felső vidékeken meg olyan hóviharak dühöngenek, hogy sok helyen a közlekedést is egészen megakasztották. — Hiába, csak igaz marad az a régi közmondás, hogy „nem eszi meg a farkas a telet“.

Bicska. Tegnapelőtt délután 2 órakor a városi gypmester-telepen véres verekedés volt. Onozó Ferenc és Csányi György a gypmester segédei súlyos, társadalmi állásukat mélyen sértő, becsületügyi kérdésben — természetesen jól felpálinkázva — heves vitába bocsájtkoztak. Hevesen védte mindkettő igazát. A vitában élénk résztvevett a gypmester felesége is, aki Onozó Ferenc indokolását tartotta elfogadhatónak. Ezen megoldási módot azonban Csányi annyira a szívére vette, hogy a maga igazáért bicskát rántott és Onozót alaposan megkéselte. Onozó balkarján 10—12 cm. hosszú és egy ujjnyi széles vágást kapott, a balhomlokán egy korona nagyságú zuzódás, amely eddig meg nem állapított kemény tárgytól származott. A súlyosan sérült embert a városi kórházba szállították. Ugyilátszik jó szívós természetű van, mert állapota komoly aggodalomra nem ad okot. A vizsgálat folyik.

Katonák véres karácsonya. A szerb karácsony alkalmával történt Péterváradon a vár egyik laktanyájában, hogy a bakák kellenél több szeszt fogyasztva, a megengedettnél nagyobb lármát csaptak s mulató kedvük a mértéket túllépte. S midőn Plundvich Ágoston ügyeletes főhadnagy a szobába lépve, csendre intette a duhaj bakákat, ezek nemesak nem engedelmeskedtek, hanem felebbvalójukat szidalmakkal is illették. Erre a főhadnagy kardot rántott s az egyik baka fejére csapott, mire bajtársai szuronyt ragadva, a főhadnagyot összeszurkálták s arcán egy eret vágta fel. A főhadnagyot a katonai kórházba szállították, a katonai fegyelméről megfélekedtek ellen pedig a legszigorubb vizsgálat folyik.

Az ájtatos tolvaj. E hó 9-én egy jámbor idegen imádkozott a szabadkai szerb templomban, s ő ezt a zavartalan ájtatosságot arra használta föl, hogy kifeszítette a templom falán levő perselyeket s ezekből a karácsony alatt összegyűlt pénzt elemelte. Ugyanez a rejtélyes idegen aztán a zsidótemetőbe ment ki áhítatoskodni. Itt is épp olyan ájtatos volt, mint a szerb templomban, s jeléül annak, hogy ő nem ismeri a felekezeti türelmetlenséget, itt is feltört egy perselyt s a pénzt áhítatosan zsebre vágta. A rendőrség az ájtatos ismeretlen ellen megindította a nyomozást.

Játék a revolverrel. Folyó hó 8-án, a szerb karácsony második napján Csékiés Ferenc 15 éves újvidéki papucos-segéd véletlenségből meglötte bajtársát, a szintén 15 éves Stojzon Ferenc újvidéki kőműves-tanoncot. Az eset úgy történt, hogy Csékiés a kezében levő revolveréből éppen a golyókat óhajtottá kiszedni, midőn a ravasz hirtelen lecsapódott s a vele szemben levő Stojzonnak bal combjába furódott, akit súlyos sebével nyomban kórházba szállították. A könnyelmű Csékiés ellen pedig gondatlanságból okozott testi sértés miatt megindították az eljárást.

Öt százalék. Ez a várva-várt és kedves szó azt jelenti, hogy a kamatláb 5% ra szállt le. Ugyanis az Osztrák-Magyar Bank fótanácsa a kamatlábat ötre szállította le. Most már majd lassanként ezen a vidéken is olesőbb lesz a kamat és ideje is, mert bizony a 11-12% sulyos teher volt a közönségre.

Világlátott csavargó. Bajáról írják: A csendőrségnek tudomására jutott, hogy egy bajai lakosnál bejelentés nélkül külföldi egyén lakik. Az idegent elővezették és nyomozni kezdtek kiléte után. Az előállított egyén előbb azt állította, hogy Óbudán született és Elbert József a neve és mint csesemő kikerült Oroszországra. Innét mint egész kis gyermek Berlinbe került, ahol egy öreg kékítő házaló vette oltalma alá. Hat éves koráig csavargott az öreg kékítőssel. Ekkor az öreg eladta egy vándor cirkusztruppnak. Két évi kóborlás után megszökött a trupptól Antwerpenbe. Innét hosszas kóborlás után Zürichbe került, ahol egy vasuti szolga fogadta fiául. Nyugtalan vére azonban innét is elűzte. Miután fel Európát bebarangolta, eljött Magyarországra, itt minden városban megfordult és majdnem mindenütt hosszabb-rövidebb ideig be volt csukva csavargásért és tiltott koldulásért. Taval Bajára jött, itt a Dunahídnál dolgozott és lopott. A büntetés elől Belgrádba szökött, ahol a török konzulnál szolga lett. De itt is lopott és visszajött Bajára. Utóbb vallomását odamódosította, hogy nem Óbudán, hanem Szt. Péterváron született és egy előkelő orosz operaénekesné törvénytelen fia. Beszél teljesen folyékonyan magyarul, németül, olaszul, franciául, oroszul és szerbül. A csendőrség a rejtélyes idegen ellen a nyomozást tovább folytatja.

Elfogott sikkasztó. Szántó Ignác keresk. utazót, kinek Szabadkán részlet-üzlete is volt, sikkasztás miatt a budapesti rendőrség letartóztatta. Szántó a Czeisler Lipót-féle kelengyeáru vállalatot nem képviselte. Ez a cég körülbelül 4000 kor. értékű árut adott át bizományba Szántónak, de ahelyett, hogy az eladott áru értékével elszámolt volna, a pénzt a maga céljaira fordította. A kirosult cég feljelentést tett ellene s ennek következtében a budapesti államrendőrség sikkasztás miatt előzetes letartóztatásba helyezte.

Gondnokság. A zombori kir. törvénytörvényes Klausz Józsefné regőcei lakost gondnokság alá helyezte.

Színház.

Pénteken este Herceg Ferenc legújabb darabját, „**Déryné ifiasszony**“-t hűvösen fogadta közönségünk. Oka époly mértékben a darab maga, mint az előadás. Amaz nem lobogó szenvedélyek hatalmas összeütközésével, hanem izgalmas feszültségű helyzetek teremtésével ostromolja idegeinket, hanem a tiszteletreméltó mult iránt táplált kegyeletünk révén igyekszik lelkiünkhez férközni. A színházi hatás anachronizmusa az, mikor a modern Herceg Ferenc az ötvenes-hatvanas évek érzékenyítő kellékeihez folyamodik s Degré-kothurnusban szól hozzánk. — A magyar Thalia uttörő vándorpapjainak kised társasága a keret, melyben Déryné ifiasszony szerelmének vékonyka erü esekelménye lejátszódik. Déryné (Jászay Olga) gróf Szepessy Theodor (Gózon Béla) meghívására, kinek régi szerelme a váratlan viszonlatás pillanatában nős lettére újra lobbot vet és újra viszonzásra talál, társulatostul elszereződik Kassára. De lemond szerelméről is, kassai diésőségéről is, mikor a társulat igazgatójának felesége Lubyné (Kárpáthy Katica), azért, mert pénzzavarukból ki nem segíthette, durva bosszúból a gróf szeretőjének rikoltozza ki, a grófné pedig személyesen meglátogatja és jóságára hivatkozva arra kéri, hogy adja vissza neki a férjét. Kapva kap volt igazgatójának. Kilenyinek (Heltay) szerződésajánlatán s bucsut sem véve a kapufelfától, társulatostul újra kezébe veszi a vándorbotot. Hasztalan iramodik utána a gróf, hajthatatlan marad. A

gróf is meghajlik okai előtt s úgy viszi tovább Déryné a magyar színművészet kincsét, míg úgy eljuttatja oda, ahol helye van, vagy átadja más hivatottabbnak, hogy hordozza tovább. Ez egyszerű esekelmény nyilván inkább színművészet-történeti, semmint színházi érdekű. Színjátékká, minnek szerzője mondja, csak a milieu scenikus rajza kerekíti ki s ebben helyezi el a költő a színházi hatás gyűjtő anyagát is. De viszont ez a kellő előkészület hiánya, beugrás, szerep nem tudás miatt nem esattan. Még Jászainak is megmegecselt-bottlott a nyelve. A balga Chloa ébredését azonban szépen szaválta. Sikerült volt Dulich Mariska és Gózon Gyula kettőse is. Az énekeken, de különösen a hatásos fiatallet nyújtó Csokonai-dalon erősen megérezte a karmesteri fogyelmezés hiánya.

Szombaton este Andrán kedves zenéjű operetteje, az **Üdvöske** igen jó előadásban folyt le. Kaposy Józsa címszerepbe (Bettina pulykapásztor leány) énekének és játékának minden kedvességét a töle megszokott művészettel ragyogtatta s a hálás közönségnek bőséges alkalmat nyújtott tetszésének kifejezésére. Az est sikerének legnagyobb része természetesen Kaposy érdeme. De kiténtek mellette Csanádi Irma (Fiametta), meg Telekán (Frittelini herceg) szép énekükkel, valamint Gózon Géza (Rippo birkapásztor) különösen az idillikus jelenetben Heltay (XVII. Lőränd király), Kabos Gyula (Rokkó béri), Solymosy Sándor (Matheó korcsmáros) a közönség kacagtatásáról gondoskodtak. A többi szereplőkről is csak dícsérőleg lehet szólni. *

Vasárnap d. u. **Don Caesar**-t ismételték meg s Gáthy jókedvű játékát és temperamentumos énekét zajosan tapsolták.

Vasárnap este **Nincs elvámolni valója?** cégér alatt a színpad szerint kacagató vígjátékot valósággal pedig arepíró szemérmelenséget nyújtottak a gyanutlan közönségnek. Nem vagyunk prude-ök; azt is jól tudjuk, hogy a kaviár kellő módon elkészítve kedvelt falatja a mai kor gyermekének, ha férfi, ha nő. Sőt hajlandók vagyunk még azt is megengedni, hogy nagy színpadon, hol a részletek a kellő távolság miatt szemet nem szurnak, s hol a gyors egymásutánban leperdülő jelenetekben inkább a helyzetek komikuma, mint durva meztelensége érezteti erősebben hatását, még az ilyen nyers kaviár is mehet. De olyan kis színpadon, mint a miénk, hol minden a maga valódi nagyságában s teljes ríkító színében látszik, hol részben az alkalmazott erők gyarlósága, részben agyonhajszoltsága lehetetlenné teszi a karika-esapásra pergő játékot s a komikum árjának lomha hömpölygésében ráér magát mutogatni az undok obsevitás — ilyen előadás merénylet nem mondom a tiszta erkölcs, a nemesis és tisztító hatású művészet, hanem a legközönségesebb értelemben vett jóízű ellen. Nem kacagás, nem taps töltötte be a színházat — leszámítva egy-két ismeretlennek durva maga meglepedkezését — hanem szégyen és pirulás, mert a tájékozatlanság nőket, sőt gyermekeket is elvitt ez ocsmányágkiállításra. Színházi bizottság hol vagy? Alszol? Vagy nem érzed, hogy ilyen shocking ballépésért a felelősség sulya téged terhel? — Ha már a nem-bérlők védtelen szeméreméretét ily támadásnak ki is tették egyszer, remélhetőleg a bérlőket meg fogják kimélni töle másodsor.

Halotthamvasztás.

A folyó hó 5-én megtartott Szabad Lyceumi előadásán előadta Fehér Jenő államépítészeti mérnök.

(Folytatás.)

A természet nyíló virágainak a bódító illatából és a rözse fellobbanó fényéből egyaránt messzi korok őseinek a lelke sóhajtoz felénk. Az életet nyújtó föld egyben az enyészet sulyos takarója. Az életet teremtő melegség egyben az enyészet pusztító lángja. Valamikor a világ kezdete táján, amikor a primitív ősember merengett a halál tragikumán, egyik temetkezési módnak sem volt privilegiuma a másik fölött. Hogy melyik volt mégis a temetkezésnek a legrégebb módja,

ez csak a valószínűségek latbavetésével volna eldönthető. A legnagyobb valószínűség pedig a mellett szól, hogy az ősemberek a földbe temették halottaikat, mert meg akarták attól az eshetőségtől védeni, hogy a vadállatok szétszaggassák és mert meg akartak szabadulni attól a kellemetlen büztől, amelyet a temetetlen halottakból kiáradó mérges gázok okoznak.

Mihelyt azonban a kulturának arra a fokára emelkedtek, amelyen a tüzet, annak a hatását megismerték és banni is tudtak vele, már a halottak elégetése is szokásos. De mivel a tűznek a megismerése is még a prehistórikus, a történelem előtti korszakba esik, bátran állithatjuk, hogy a történelem kezdő korszakaiban mind a két temetkezési mód egyaránt szokásos. A biblia és a történelem adatainak az egybevetéséből pedig kétségtelenül megállapítható, hogy az erdőségeken, tehát tüzelő anyagban gazdag vidékeken csaknem kizárólag a hamvasztás, az erdőségeket nélkülöző vidékeken pedig csaknem kizárólag az elhantolás volt elterjedve.

Az erdőben szegény Palesztinában természetesen az elhantolás az uralkodó a bibliai időkben is. Amde a temetkezésnek nem ez az egyedüli módja. Kiváló egyéniségeknek, királyoknak a holttestét különös kitüntetésképpen elégetik. Ellenben az erdőségeken gazdag Görögországban és az appennini félszigeten már a hamvasztás szokásos. Csak akkor kezdenek az elhantoláshoz folyamodni, amikor a tüzelő anyagnak a drágasága miatt ez a temetkezési mód valóságos fényűzéssé vált.

Krisztus idejében valamennyi kulturnép használta a temetkezésnek mind a két módját. Európa északi részén, amelynek rengeteg őserdei végtelen nagy mennyiségű tüzelő anyagot szolgáltatott, évszázadokon át lehetett szokásos a hamvasztás. Erről tesznek tanúságot az ebből az időből megmaradt urnák s az a szubjektív föltevés, hogy a zord észak lakói sokkal intenzívebben érezték és méltányolták a tűz hatását, mint a melegebb délvidék emberei. Hogy pedig a tűz a valóságos életben is nagy szerepet játszott, ezt az Edda is megerősíti, amely a halottak elégetését a hátramaradottak valláserkölesi köteletségévé teszi. Tacitus még azokat a szertartásokat is leírja, amelyek mellett a germánok a halottaikat elégetik.

Mikor aztán Nagy Károly az északi népeket leigázta s a keresztény vallást köztöltük tüzzel-vassal terjesztette, abban a hitben élt, hogy sokkal intenzívebben vet gyökeret az új vallás ezekben a pogány népekben, ha a régi vallásnak minél nagyobb számú külsőségeit szünteti meg. Éppen ezért eltiltja 785-ben egyebek közt a halálbüntetés terhe alatt a holttestek elégetését is. Hogy ez az eszköz bevált, azt az eredmény mutatja. Ezer esztendő megszokása teljesen elegendő volt ahhoz, hogy ez eredeti temetkezési módot még az emlékezetből is kitorölje.

(Folyt. köv.)

NYILTTÉR. *)

Ujvidéki I. kiházasítási kölcsönös segélyegylet m. sz. Tekintetes Igazgatóságának

Ujvidék.

Az A. 1279., B. 1212., C. 1052. és D. 810. sz. könyveimre esedékes 400 korona vételét elismervén, a pontos kifizetésükért köszönetet mondok.

Isten áldja meg együletüket, mert ez nagy jótétemény a szegény ember részére, aki apró befizetéseiért pénzét oly szép haszonnal kapja vissza.

Legközelebb magamat is felvételtem.

Ujverbász, 1907. december 21-én.

Özv. Schmidt Quiring Erzsébet.

*) Az e rovatban közöltéért nem vállal felelősséget a szerkesztőség

Rét jó házból
o való fiu o **tanoncul**
o o azonnal felvétetik o o
3-1 **Szauter Antal**
hentesmesternél **APATINBAN.**

10. kig. 1908. sz.

Pályázati hirdetmény.

Szilági telepközségben lemondás folytán megürült és a felszerelésen kívül 540 kor. készpénzfizetéssel egybekötött s f. hó 24-ig megfolyamodható közrendőri állásra pályázatot hirdetünk.

A javadalomnak ruházaton és felszerelésen kívül 600 kor. készpénzre való kiegészítése folyamatban van.

Szilági, 1908. január 7-én.

Korsós József,
aljegyző.Paróczy István,
bíró.

ad 290/1907.

Árlejtési hirdetmény.

Bács-Bodrog vármegye tek. törvényhatósági bizottságának 24145/1906. számú határozatával a Paripás községi szerb iskola tanterme és mellékhelyiségeinek újjáépítése jóváhagyott, minek következtében az építésnek nyilvános szóbeli árlejtés útjánai biztosítására Paripás községhezánál 1908. évi január hó 27-ik napján d. e. 10 órakor árlejtés fog megtartatni.

A feltételek, a tervek és előmért költségvetés kapcsán az árlejtés megtartásának idejéig a jegyzői irodában délelőtt a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kikiáltási ár 8414 kor. 18 fillér.
Paripás, 1908. évi január hó 9-én.Szalay József, Drach János,
jegyző. 2-1 biro.

Megvételre
kerestetik egy jókarban levő
homokfutó kocsi.

Bővebbet a kiadóhivatalban.
3-2**Irnok**

Rém község jegyzői irodájában 2 korona napidij mellett azonnal alkalmazást nyerhet hosszabb időre.

Jelentkezni alulírott jegyzőnél lehet.
Rém 1908. január 8-án.

2-2

Kelle Vince.**Kiadó ház.**

Apatini-ut 35. számú ház, mely 5 szoba, 2 konyha, éléskamra és mellékhelyiség, villany bevezetéssel, parkirozott udvar és termő gyümölcsfákkal van ellátva, f. évi május 1-től kiadó. — Bővebb értesítést ad a tulajdonos

Schlachter József

Apatini-ut 25.

6-1

**Tartalékos tiszték leg-
elegánsabban szereltet-**

nek fel

Knippl János

elismert legszolidabb egyenruházati üzletében
ZOMBOR. Bajai-utca 4. szám.

Kihirdetés.

1. sz.

II/1908.

Kihirdetem, hogy a következő két házasság egymással házasságot szándékozik kötni, u. m.:

	Völegény	Menyasszony
Családi és utóneve és esetleg egyéb közlelbbi megjelölése	Mehler Antal	Virágh Borbála
Családi állapota	özvegy	hajadon
Állása (foglalkozása)	földmiv. napszámos	
Vallása	róm. kath.	róm. kath.
Életkora és születési helye	26 éves, Órszállás	21 éves, Órszállás
Lakhelye	Kesince (Szlavónia)	Órszállás
Szüleinek családi és utóneve	Mehler Károly Zetl Anna	néh. Virágh László Urtheil Anna

Felhivom mindazokat, akiknek a nevezett házasságokra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt nálam közvetlenül vagy a kifüggesztési hely községi előjárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsék be. Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni, u. m. Órszálláson és a „Bácska” című lapban.

Kelt Órszálláson, 1908. évi január hó 8-án.

Antunits József,
anyakönyvvezető-helyettes.**Kihirdetés.**

8. sz.

II/1908.

Kihirdetem, hogy a következő két házasság egymással házasságot szándékozik kötni, u. m.:

	Völegény	Menyasszony
Családi és utóneve és esetleg egyéb közlelbbi megjelölése	Jakovlyevits Márk	Glavaski Miléva
Családi állapota	nőtlen	hajadon
Állása (foglalkozása)	tanárjelölt	
Vallása	g. kel.	g. kel.
Életkora és születési helye	27 éves, Karlóca	20 éves, Obecse
Lakhelye	Karlóca	Zombor III. Konyovits-u. 15.
Szüleinek családi és utóneve	Jakovlyevits Mladen Mrakovits Emilia	néh. Glavaski Lukács Beradovits Ilona

Felhivom mindazokat, akiknek a nevezett házasságokra vonatkozó valamely törvényes akadályról vagy a szabad beleegyezést kizáró körülményről tudomásuk van, hogy ezt nálam közvetlenül vagy a kifüggesztési hely községi előjárósága (illetőleg anyakönyvvezetője) útján jelentsék be. Ezt a kihirdetést a következő helyeken kell teljesíteni, u. m.: Zomborban és a „Bácska” című helybeli lapban.

Kelt Zomborban, 1908. évi január hó 5-én.

Lang Gyula,
anyakönyvvezető.

ZOMBORI TAKARÉKPÉNZTÁR.

29. szám.

1908.

Hirdetmény.

A Zombori Takarékpénztár t. c. részvényesei az

1908. évi február hó 2-án d. e. 10 órakor

Zomborban, az intézet tanácskozási termében tartandó

XXX-ik Rendes Közgyűlésre

ezennel tisztelettel meghívtnak.

Ezen közgyűlés tárgyai a következők:

1. A közgyűlési elnök és a meghatalmazások megvizsgálására hivatott 3 tagu bizottság választása
2. Igazgatói jelentés az 1907. évi üzlet eredményéről.
3. Intézkedés az 1907. évi zárszámadások megvizsgálása a mérleg megállapítása és a tiszta jövedelem felosztása tekintetében.
4. Választmány javaslata a házépítés tárgyában.
5. A választmány 12 rendes tagjának 2 évre, 1 tagjának egy évre és 4 póttagjának 1 évre leendő megválasztása.

Az 1907. évi mérleg és igazgatói jelentés a közgyűlést nyolc nappal megelőzőleg az intézet helyiségében közszemlére ki fog tétetni.

Zombor, 1908. évi január hó 12-én.

Dr. Falcione Nándor,
igazgató.

A ZOMBORI TAKARÉKPÉNZTÁR

MÉRLEG ÉS VAGYON-KIMUTATÁSA

1907. ÉVI DECEMBER HÓ 31-ÉN.

V A G Y O N	ÖSSZEG		T E H E R	ÖSSZEG	
	korona	f.		korona	f.
Ingatlanra bekebelezett kölesönök	7.529,576	67	Befizetett alaptőke	400,000	—
Leszámított váltók	1.903,743	37	Tartaléktőke	620,000	—
Jelzőlogilag biztosított váltókölcsönök	1.191,200	—	Nyugdíjalap	200,000	—
Folyó számla követelések	150,925	—	Osztalék tartalék	30,000	—
Értékpapírokra adott előlegek	28,598	65	Betétek könyvecskékre	10.215,526	12
1.903.000 K n. é. 4%-os m. kor. értékű járadék á	93,20	—	Kamatadó	19,621	07
30.000 K orsz. közp. hitelszövetk. kötvény á	99, —	—	1908. évre előre bevett kamatok	138,851	89
198.000 K n. é. földhitelintézeti záloglevél á	93,50	—	Visszleszámított váltók	395,660	—
140.000 K pesti m. keresk. bank záloglevél á	94, —	—	Beszedett bekebelezési illetékek	4,748	33
100.000 K pesti m. ker. bank közs. kötvény á	94, —	—	Hitelezők (folyószámlán)	1.155,069	71
100.000 K n. é. I. Hazai takptári záloglevél á	94, —	—	Nyereség egyenleg 1907-ik évben	166,766	73
Értékpapírok utáni függő kamat	15,307	50	Áthozat 1906-ik évről	42,961	37
Kossuth Lajos-utcai 5. számú intézeti ház	96,279	21			
Gromon-utcai 2. számú berház	80,720	33			
A felszerelési tárgyak értéke	11,682	53			
1907. évi december hó 31-ig hátralékos kamatok	29,806	96			
Osztrák-Magyar bank giro-számláján	4,608	83			
Postatakarékpénztári cheque-számlán	548	83			
Fizetési előlegek	3,025	—			
Pénzbeszlet 1907. évi december hó 31-én	35,156	34			
	13.389,205	22		13.389,205	22

Zombor, 1908. évi január hó 8-án.

Dr. Falcione Nándor,
igazgató.**Csávosi Sándor,**
főkönyvelő.